

فیلم نامه **یک نقطه!**

نویسنده: **محمد رضا خردمند**

(بر اساس طرحی از مجتبی موحذزاده)

بِسْمِ تَعَالَى

فیلم نامه

یک نقطه!

نویسنده: محمدرضا خردمند

(بر اساس طرحی از مجتبی موحذزاده)

بهار ۱۳۹۹

محمد رضا خردمند

www.mrkheradmand.ir

ایمیل: ipa.sokout@yahoo.com

شماره تماس و پیامک: ۰۹۳۶۹۷۳۲۶۵۳ - ۰۹۱۶۳۴۶۰۵۳۸ - ۰۹۱۶۷۵۹۰۵۳۸

Instagram: mohammad_reza_kheradmand

توضیحات:

*هرگونه اجرا از روی این فیلمنامه منوط به مجوز کتبی نویسنده است.

*این اثر متعلق به هیچ صنف یا شخص خاصی نیست.

*این اثر عاری از هرگونه نقد و یا مورد سیاسی به شخصی یا مکانی می باشد.

یک نقطه!

کاراکترها:

کاظم

فاطمه

زینب

علی اصغر

آرمان

آیدا

مرد دوچرخه سوار

مرد در پارک

سکانس ۱: روز-صبح/خارجی/خیابان - روستا

(خیابانی خلوت. فردی سوار بر دوچرخه ای از وسط خیابان رد شده و دوچرخه اش خراب شده و از دوچرخه پیاده می شود. {تعدادش بهم خورده، از دوچرخه به زمین می افتد} کاظم و علی اصغر در حال عبور از خیابان هستند).

(کاظم و علی اصغر در حال جمع آوری ضایعات هستند - علی اصغر دستان خاکی خود را با لباسش تمیز می کند)

سکانس ۲: روز-ظهر/خارجی/حیاط خانه کاظم - روستا

(فاطمه در حال شستن پتو است. کاظم و علی اصغر در حال تفکیک ضایعات هستند. صدای در خانه. علی اصغر در را باز کرده و زینب با لباس مدرسه وارد می شود.)

زینب: سلام

علی اصغر: سلام آجی

فاطمه: سلام دخترم خسته نباشی

(پدر همچنان در حال تفکیک ضایعات در گوشه ای از حیاط خانه است. مادر از جایش برخاسته و پتوها را بر روی بند پهن می کند که زینب به کمکش می رود)

کاظم: زینب بابا به معلمتون گفتی؟ با برادرش صحبت کرد؟

زینب: (پس از اندکی مکث) آره... (سکوت)

کاظم: خب

زینب: هیچی... گفت... گفت لیسانسه ها و فوق لیسانسه ها بیکارن...

(کاظم به زینب خیره شده و زینب سرش را پایین انداخته و به سمت هال می رود)

زینب: (در حین رفتن می ایستد) بابا راستی... (مکث) مدرسه گفتن باید خط کش نقشه کشی بگیرم (به سمت داخل می رود)

(فاطمه به کاظم نگاه کرده سپس نگاهش را دزدیده و آب تشت را بر روی زمین خالی کرده و دست علی اصغر را گرفته به سمت داخل خانه می روند.)

(کاظم به گوشه ای خیره شده، سپس آرام آرام به سمت پلکان درون حیاط رفته و بر روی پلکان نشست و سیگار می کشد. نگاهی با افسوس به آسمان می کند. به روبرو خیره شده و قطره اشکی از چشمانش سرازیر می شود)

سکانس ۳: غروب/خارجی/کوچه - روستا

(زینب و علی اصغر با کیسه هایی از پتوهای شسته شده در حال حرکت به سمت خانه ای هستند. به در خانه رسیده، زنگ خانه را زده و یکی از کیسه ها را به آن خانه تحویل میدهند.)

فید اوت

سکانس ۴: روز-ظهر/داخلی/خانه کاظم - روستا

(لامپ یا مهتابی نیم سوزی در خانه در حال نوسان و خاموش و روشن است. آیدا با فاطمه در حال صحبت است. زینب با یک سینی و یک لیوان آب در کنارشان ایستاده است.)

آیدا: پرده ها رو بگیر فقط زود بهم برسونش. اینارو با پتوهای قبلی باهم یکجا بعداً حساب میکنم

فاطمه: قابلتو نداره دخترم

(آیدا با بی تفاوتی پاسخ فاطمه را نمی دهد)

زینب: بفرما

آیدا: مرسی. چطوری تو؟ چه خبر؟

زینب: خوبم. سلامتی

(آیدا نگاهی معنی دار به زینب انداخته و لبخندی زده { به آیدا چشمک زده } و آب مینوشد)

سکانس ۵: روز-ظهر / خارجی / حیاط خانه کاظم - روستا

(آرمان و کاظم در حال گفتگو درباره خرید و فروش ضایعات هستند. علی اصغر در کنارشان ایستاده و با توپ پاره ای در حال بازی است. آیدا به حیاط آمده و در حال خداحافظی است.)

آیدا: خب بریم آرمان؟

آرمان: آره بریم. آقا کاظم اوکیه... شنبه باهات هماهنگ می کنم

کاظم: باشه

آرمان: آیدا بریم که برسیم به مهسا اینا

آیدا: (رو به فاطمه) یادت نره زود بهم برسونی. خداحافظ

سکانس ۶: شب / خارجی / روستا

(نمای ماه در آسمان)

سکانس ۷: ظهر / خارجی / کوچه - روستا

(زینب و علی اصغر با کیسه ای از پرده های شسته شده در حال حرکت به سمت خانه ای هستند. به در خانه رسیده، زنگ خانه را زده و علی اصغر کیسه را بر زمین درب خانه گذاشته و در کوچه بازیگوشی می کند. زینب کیسه ها را به آن خانه تحویل می دهد.)

آرمان: سلام... زینب خانم

زینب: سلام. این پرده ها همه تمیز شسته شده خدمت شما... فقط اتو می خواد

آرمان: خب اتو هم می زدی دیگه

زینب: ما که اتو نداریم... تازه آیدا هم نگفته بود

آرمان: بیخیال. چه کردی؟

(آیدا که صدایشان را شنیده از داخل خانه به بیرون آمده و در کنار آرمان می ایستد)

آیدا: سلام چطوری؟

زینب: سلام مرسی. پرده ها رو آوردم

آیدا: دستت درد نکنه بعداً میام واسه حساب کتاب

زینب: (پس از اندکی تأمل) باشه

آرمان: نگفتی؟

زینب: چی؟

آیدا: چی شد؟ فکراتو کردی؟

(زینب سکوت می کند)

آیدا: منتظر چی هستی؟

آیدا: ببین من نباید جلوی آرمان بگم ولی من کلی با آرمان صحبت کردم تا راضیش کردم. این

بهترین موقعیته واسه تو

زینب: چی بگم... آخه...

آرمان: نکنه کار پیدا کردی... پولدار شدی و نمیگی...

(آیدا می خندد)

آیدا: (رو به آرمان) تو که دیدی همه چی رو

آرمان: این چه حرفیه...

زینب: نه اشکال نداره... (مکث) راست میگه... (با افسوس) شما یک نقطه از زندگیمو دیدین...

آیدا: زینب جون می فهمم... می دونم... ولی بعداً پشیمون نشی بگی نگفتم هااا

زینب: شما چرا اومدین اینجا {توی روستا} زندگی می کنید؟!

آیدا: خب... چون...

آرمان: (کلام آیدا را قطع می کند) دوستدار طبیعت (با خنده)

(علی اصغر در حال بازی کردن با یک بطری خالی نو شابه در کوچه و دیدن این صحنه است
ولی صدایشان به گوشش نمی رسد)

فیداوت

سکانس ۸: ظهر/داخلی/اتاق زینب - روستا

(زینب پاکت پلاستیک شیکی را از کمد یواشکی بیرون می آورد و لباس ها را از پاکت
پلاستیکی بیرون آورده و با شوق و دلهره ای به آن نگاه می کند.)

سکانس ۹: ظهر/داخلی/حیاط خانه کاظم - روستا

(زینب با لباس های نو و شیک از حال بیرون آمده و با بی محلی به سمت در خروجی خانه
میرود.)

(علی اصغر در حال بازی با ضایعات است. کاظم و فاطمه نیز آب لباس ها را چکانده و به روی
بند رخت می اندازند)

علی اصغر: (با تعجب) مامان... مامان... آبجی زینب

کاظم: (با تعجب) وایسا ببینم گیس بریده این لباسا چیه؟

فاطمه: مامان این لباسا از کجا؟

زینب: هیچی... دوستم واسم خریده

علی اصغر: زینب خوشگل شده

کاظم: (رو به علی اصغر) خفه شو ببینم...

کاظم: (رو به زینب) درست حرف بزن ببینم جریان این لباسا چیه؟

زینب: گفتم که دوستم بهم هدیه داده. من دارم میرم بیرون. فعلا

کاظم: کجا داری میری پدر سگ

(زینب بی تفاوت به سمت در می رود)

کاظم: تا با گیست بر نگردوندمت برو لباسا رو در بیار و از هرکی گرفتی برو بهش بده بگو صدقه جاش تو صندوق صدقاته!

فاطمه: زینب جان بگو ماجرا چیه... می بینی که بابات عصبیه

زینب: بعد عمری لباس نو پوشیدم حالا هم شما نمیذارید. من عوض نمی کنم

کاظم: تو غلط می کنی...

فاطمه: آخه این چه لباسیه این در شأن تو نیست

زینب: شأن!!! پس اون لباسای کهنه در شأن منه؟

کاظم: خیلی داری زبون درازی میکنی

زینب: خداحافظ

کاظم: وایسا ببینم پدر سگ (سیلی به گوش زینب زده)

(زینب با قهر و گریه به سمت در دویده، از خانه خارج شده و فرار می کند)

فاطمه: زینب... زینب...

(فاطمه به دنبال زینب دویده اما در خانه توسط زینب بسته می شود)

(کاظم پاکت سیگار را از جیبش در می آورد و در گوشه ای می نشیند)

فاطمه: علی اصغر برو دنبالش تا چادرمو بیارم

سکانس ۱۰: غروب/خارجی/پارک - شهر

(آرمان در ماشین کنار پارک نشست، آیدا کنار ماشین ایستاده و زینب را زیر نظر دارد.

زینب در پارک کنار یک نیمکت با استرس و دلهره و اضطراب ایستاده و منتظر است. مردی

به او نزدیک شده و بسته کوچکی را از زینب تحویل گرفته و پول را به زینب می دهد.)

(صدای ایست پلیس)

(مرد فرار می کند. زینب هراسان دستپاچه شده، نمی داند که چه تصمیمی باید بگیرد. به

اطراف نگاه کرده و به سمت ماشین آرمان می دود. آیدا سریع سوار ماشین می شود)

آیدا: بدو آرمان

(آرمان حرکت کرده که لحظه آخر زینب رسیده، در ماشین را باز کرده و خود را به داخل

ماشین پرت کرده، سوار شده و آرمان حرکت می کند)

سکانس ۱۱: غروب/داخلی/ماشین - شهر

(همگی پر از استرس. زینب نفس نفس زنان، ترسیده و دستانش می لرزد.)

زینب: می خواستین منو بذارید در برید

آرمان: خفه شو حالا

(زینب گریه می کند)

سکانس ۱۲ : غروب / خارجی / ماشین - روستا

(ماشین با سرعت در حال حرکت است. ناگهان کودکی از خیابان قصد رد شدن دارد و تعادل ماشین از دست آرمان خارج شده و با کودک تصادف می کنند)

سکانس ۱۳ : شب / خارجی / ماشین - روستا

(همه از ماشین پیدا شده و به سمت کودک می روند. زینب با استرس به سمت کودک رفته و علی اصغر را با صورتی خونی بر روی زمین می بیند و بالای سر او گریه کرده و زار می زند. زینب هر اسان علی اصغر را در آغوش گرفته و به سمت در خانه می دود. آیدا و آرمان سوار ماشین شده و فرار می کنند)

سکانس ۱۴ : شب / خارجی / کوچه - درب خانه کاظم - روستا

(زینب در حالی که علی اصغر را با صورتی خونی در آغوش گرفته با پا به در کوبیده و کاظم سراسیمه بیرون می آید. کاظم بچه را در آغوش گرفته و فاطمه هم از خانه خارج شده و شوکه می شود. همگی به سمت جاده اصلی می روند. باران شروع به باریدن کرده، لامپ خیابان در حال نوسان است. زینب با گریه نگاهی به آسمان می کند.)

پایان

یک نقطه!

محمدرضا خردمند

بهار ۱۳۹۹